

สาธารณรัฐตุรกี (Republic of Turkey)

เมืองหลวง กรุงอังการา

ที่ตั้ง อยู่บนคาบสมุทรบอลข่าน ทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปยุโรป และทางตะวันตกของทวีปเอเชีย ดินแดนมีรูปร่างคล้ายสี่เหลี่ยมผืนผ้า ความยาวกว่า 1,600 กม. และกว้าง 800 กม. พื้นที่ 783,562 ตร.กม. (รวมทะเลสาบและเกาะ) ชายฝั่งทะเลยาว 7,200 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับทะเลดำ
ทิศตะวันออก	ติดกับจอร์เจีย อาร์เมเนีย อาเซอร์ไบจาน และอิหร่าน
ทิศใต้	ติดกับอิรัก ซีเรีย และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทิศตะวันตก	ติดกับกรีซ บัลแกเรีย และทะเลเออีเจียน

ภูมิประเทศ ตุรกีเป็นประเทศสองทวีป อยู่ในทวีปเอเชียและยุโรป มีสภาพภูมิประเทศหลากหลาย ฝั่งเอเชียครอบคลุม 97% ของคาบสมุทรบอลข่าน ตอนกลางของประเทศเป็นที่ราบสูง ทางตะวันออกเป็นภูเขา และเป็นต้นน้ำของแม่น้ำสำคัญหลายสาย เช่น ไทกริส ยูเฟรติส และอาร์ส โดยมียอดเขาอารารัตซึ่งเป็นจุดสูงสุด 5,165 ม. ส่วนฝั่งยุโรป ตั้งอยู่บนคาบสมุทรบอลข่าน (3%) มีทะเลล้อม 3 ด้าน ได้แก่ ทะเลเออีเจียน ทางตะวันตก ทะเลดำทางเหนือ และทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทางใต้ รวมถึงทะเลมาร์มะราในเขตตะวันตกเฉียงเหนือ

ตุรกีตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์การค้าสำคัญ และเป็นประตูสู่ 4 อนุภูมิภาค ได้แก่ ตะวันออกกลาง แอฟริกาตอนเหนือ สหภาพยุโรป และยุโรปตะวันออก

ภูมิอากาศ มี 4 ฤดู ภูมิอากาศในเขตต่าง ๆ แตกต่างกันไปมาก บางเขตเป็นฤดูร้อน แต่บางเขตอาจมีหิมะปกคลุม ฤดูร้อนอยู่ในช่วง มิ.ย.-ก.ย. (ร้อนที่สุดคือ ก.ค.และ ส.ค.) เดือนที่เหมาะสมแก่การไปท่องเที่ยว คือ เม.ย.-พ.ค. และ ก.ย.-ต.ค. ส่วนฤดูหนาวอยู่ในช่วง ธ.ค.-มี.ค.

ประชากร 84,119,531 คน (ปี 2567) เป็นชาวเติร์ก 70-75% ชาวเคิร์ด 19% อื่น ๆ 6-11% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 21.7% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 68.6% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 9.6% อัตราการเกิด 13.8 คน ต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 6.1 คน ต่อประชากร 1,000 คน อายุขัยเฉลี่ย 76.7 ปี เพศชาย 74.4 ปี เพศหญิง 79.2 ปี

ศาสนา อิสลาม 99.8% (ส่วนใหญ่นับถือนิกายซุนนี) อื่น ๆ 0.2% (ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์และศาสนายูดาห์)

ภาษา ภาษาตุรกีหรืออนาโตเลีย เป็นภาษาประจำชาติและภาษาราชการ นอกจากนี้ ยังมีภาษาเคิร์ด และภาษาอาหรับ

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 97% งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษา 4.3% ของ GDP

การก่อตั้งประเทศ

หลังสิ้นสุดจักรวรรดิออตโตมันเมื่อปี 2466 (สุลต่านมะห์มัดที่ 6 เป็นสุลต่านพระองค์สุดท้าย) นายมุสตาฟา เคมาล อตาเติร์ก ผู้นำขบวนการแห่งชาติตุรกีในสงครามประกาศเอกราชตุรกี เอาชนะกองทหารของฝ่ายไทรภาคี นำไปสู่การปลดปล่อยประเทศ และการก่อตั้งสาธารณรัฐตุรกี เมื่อ 29 ต.ค.2466 โดยนายมุสตาฟา เป็นประธานาธิบดีคนแรก และเปลี่ยนแปลงประเทศจากจักรวรรดิออตโตมัน เป็นรัฐชาติสมัยใหม่ที่เป็นประชาธิปไตยและไม่อิงศาสนา

วันชาติ 29 ต.ค.

การเมือง ตุรกีเป็นสาธารณรัฐที่แยกศาสนาออกจากการเมือง (Secular State) และเป็นประเทศที่เป็นประชาธิปไตยมากที่สุด เมื่อเทียบกับประเทศมุสลิมอื่น ๆ ในตะวันออกกลาง การแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปี 2560 เปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองแบบรัฐสภาในระบบประชาธิปไตย เป็นระบอบประธานาธิบดี ซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้มีอำนาจสูงสุด มาจากการเลือกตั้งโดยตรง 2 รอบ (ในกรณีที่รอบแรกไม่มีผู้ได้รับเลือกด้วยคะแนนเกินกว่า 50%) มีวาระ 5 ปี ดำรงตำแหน่งได้ 2 สมัยติดต่อกัน โดยยกเลิกตำแหน่ง นรม.

ปัจจุบัน นายเรเจป ไตยิป แอร์โดอัน ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี โดยชนะการเลือกตั้งเมื่อ 24 มิ.ย.2561 เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีตุรกีคนแรกภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และชนะการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสมัยที่ 2 เมื่อ พ.ค.2566 ด้วยคะแนนเสียง 52.18% และสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2 เมื่อ 3 มิ.ย.2566

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีตุรกีมีอำนาจในการบริหารในฐานะประมุขและหัวหน้ารัฐบาล

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ตุรกีจัดการเลือกตั้งรัฐสภาภายใต้ระบอบประธานาธิบดีเป็นครั้งแรกเมื่อ 24 มิ.ย.2561 จำนวนสภาแห่งชาติ (Grand National Assembly) ปรับเพิ่มจาก 550 คน เป็น 600 คน และกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งจาก 4 ปี เป็น 5 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับการเลือกตั้งและวาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดี

พรรคการเมือง : พรรคที่สำคัญคือ 1) พรรค Justice and Development (AK) แนวคิดฝ่ายขวา 2) Republican People's Party (CHP) แนวคิดกลางซ้าย 3) Peoples' Equality and Democracy Party (DEM PARTI) แนวคิดกลางซ้าย-แนวคิดฝ่ายซ้าย 4) Nationalist Movement Party (MHP) แนวคิดชาตินิยม 5) İYİ Party แนวคิดกลางขวา-แนวคิดฝ่ายขวา 6) Democracy and Progress Party (DEVA) แนวคิดกลางขวา

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วย 1) ศาลยุติธรรมทั่วไปทำหน้าที่เช่นเดียวกับศาลชั้นต้น ซึ่งมีอยู่ในทุกเมือง 2) ศาลอุทธรณ์สำหรับคดีอาญาและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสำหรับอุทธรณ์คดีปกครองหรือคดีภาครัฐ และ 3) ศาลสูงสุดทำหน้าที่เช่นเดียวกับศาลฎีกา

ตุรกีเปลี่ยนชื่อประเทศ จาก Turkey เป็น Türkiye (ตุรเคีย) ซึ่งเป็นชื่อเดิมที่เคยใช้ในอดีตเพื่อปรับภาพลักษณ์ของประเทศในเวทีระหว่างประเทศ ให้สะท้อนถึงวัฒนธรรม ความมีอารยะ อัตลักษณ์ และค่านิยมอันดีของตุรกี

เศรษฐกิจ โครงสร้างด้านเศรษฐกิจของตุรกีเน้นรายได้จากการผลิตเพื่อส่งออกและการท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญกับตลาดต่างประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสุขภาพ การวิจัยและพัฒนา ด้านการตลาดและผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นเพื่อดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ ทั้งนี้ ตุรกีเป็นหนึ่งในประเทศยุโรปที่เผชิญผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากสถานการณ์รัสเซีย-ยูเครน กอปรกับรัฐบาลตุรกีดำเนินนโยบายเศรษฐกิจโดยรักษาอัตราดอกเบี้ยในระดับต่ำ และกระตุ้นการส่งออกด้วยการใช้ค่าเงินที่ได้เปรียบในการแข่งขัน ส่งผลให้ค่าเงินลีราตุรกีอ่อนค่าลงอย่างมาก ขณะที่สถานการณ์เงินเฟ้อยังอยู่ในระดับสูง โดยรัฐบาลประมาณการณ์เงินเฟ้อตลอดปี 2568 อยู่ที่ 28.5% แต่นักวิเคราะห์บางส่วนกังวลว่าอัตราเงินเฟ้ออาจสูงเกินระดับ 30% ภายในสิ้นปี 2568 จากการปรับขึ้นของค่าครองชีพหลายด้าน เช่น การคมนาคม เสื้อผ้า การสื่อสาร การศึกษา อย่างไรก็ตาม รัฐบาลคาดการณ์เงินเฟ้อปี 2569 ลดลงเหลือ 16% และตั้งเป้าหมายให้เงินเฟ้อลดลงต่อเนื่องเหลือไม่ถึง 10% ภายในปี 2570

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ลีราตุรกี (Turkish Lira-TRY)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 41.67 ลีราตุรกี

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 1.28 ลีราตุรกี

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2567)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 1,323,254 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.2%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 15,473 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 36.08 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 8.4%

อัตราเงินเฟ้อ : 28.5%

มูลค่าการส่งออก : 261,855 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : ชิ้นส่วนยานยนต์ เสื้อผ้าและสิ่งทอ อาหาร ผลิตภัณฑ์เหล็กที่ใช้ในอุตสาหกรรม และอุปกรณ์การขนส่ง

มูลค่าการนำเข้า : 344,020 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : เครื่องจักร เคมีภัณฑ์ สินค้าสำเร็จรูป น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ และอุปกรณ์การขนส่ง

คู่ค้าสำคัญ : เยอรมนี สหราชอาณาจักร สหรัฐฯ อิรัก อิตาลี ฝรั่งเศส สเปน เนเธอร์แลนด์ อิสราเอล และรัสเซีย

การทหาร กองทัพอากาศ (Turkish Armed Forces-TSK) มีกำลังพลจำนวน 355,200 นาย (ทบ. 260,200 นาย ทร. 45,000 นาย ทอ. 50,000 นาย) และ กกล.สารวัตรทหาร 160,800 นาย นอกจากนี้ ยังมี กกล.สำรอง 378,700 นาย (ทบ. 258,700 นาย ทร. 55,000 นาย ทอ. 65,000 นาย) งบประมาณด้านการทหาร 2.3% ของ GDP โดยตุรกีให้ความสำคัญกับการลงทุนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศมากขึ้น เพื่อยกระดับศักยภาพ กองทัพให้รองรับภารกิจที่มากขึ้นในประเทศที่เกิดสงคราม เช่น ซีเรีย อิรัก ลิเบีย การประจำการเรือรบ ในพื้นที่พิพาทบริเวณทะเลเอเดรียนและทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และการพัฒนาเทคโนโลยีทางการทหาร ตุรกีมีเป้าหมายเพิ่มศักยภาพการป้องกันประเทศ การเป็นแหล่งผลิตยุทโธปกรณ์ และสร้างบทบาทนำ ด้านการส่งออกยุทโธปกรณ์

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) **การเมืองภายใน** ความมั่นคงภายในประเทศเผชิญกับความท้าทายอย่างยิ่ง หลังจากการเลือกตั้งท้องถิ่นเมื่อปี 2567 ซึ่งพรรคฝ่ายค้านได้รับชัยชนะในเมืองสำคัญ รวมถึงการจับกุมนาย Ekrem İmamoğlu นายกเทศมนตรีอิสตันบูลและคู่แข่งทางการเมืองคนสำคัญของประธานาธิบดีแอร์โดอัน เมื่อ มี.ค.2568 ด้วยข้อหาคอร์รัปชันและการสนับสนุนการก่อการร้าย ซึ่งถูกมองว่าเป็นการใช้กระบวนการยุติธรรมเพื่อกำจัดคู่แข่ง สิ่งนี้จุดชนวนให้เกิดการประท้วงต่อต้านรัฐบาลครั้งใหญ่ที่สุดในรอบกว่าทศวรรษ สะท้อนถึงข้อกังวลที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เสรีภาพในการแสดงออก และความเป็นอิสระของกระบวนการยุติธรรมภายใต้การปกครอง แบบอำนาจนิยมของประธานาธิบดีแอร์โดอัน ความตึงเครียดทางการเมืองภายในนี้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อ เสถียรภาพของประเทศ

2) **ภัยคุกคามจากการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ** ภัยคุกคามจากการก่อการร้าย โดยเฉพาะจากกลุ่มติดอาวุธสังกัตพรรคแรงงานชาวเคิร์ด (Kurdistan Workers Party-PKK) ยังคงเป็นหัวใจสำคัญของนโยบายความมั่นคงของตุรกี รัฐบาลตุรกีปฏิบัติการทางทหารทั้งทางอากาศและภาคพื้นดินอย่างต่อเนื่อง ในพื้นที่ทางเหนือของอิรักและซีเรีย เพื่อทำลายฐานที่มั่นของกลุ่ม PKK และกลุ่มติดอาวุธชาวเคิร์ดที่เกี่ยวข้อง เช่น YPG/SDF อย่างไรก็ตาม เมื่อ มี.ค.2568 มีความเคลื่อนไหวสำคัญ เมื่อนาย Abdullah Öcalan อดีตผู้นำ PKK ที่ถูกจำคุก เรียกร้องให้องค์กรปลดอาวุธและสลายตัว นำไปสู่การประกาศยุติการต่อสู้ด้วยอาวุธ และยุบองค์กรของ PKK เมื่อ พ.ค.2568 แม้ว่าความเคลื่อนไหวดังกล่าวจะเป็นโอกาสสำคัญในการสร้างสันติภาพ แต่ตุรกียังคงระมัดระวังและมองว่ากลุ่มติดอาวุธชาวเคิร์ดในซีเรียยังคงเป็นภัยคุกคามหลักต่อชายแดนทางใต้

3) **ความไม่มั่นคงในภูมิภาค** บทบาทเชิงรุกของตุรกีในภูมิภาคส่งผลให้เกิดความท้าทายด้านความมั่นคง หลายมิติ ตั้งแต่การเข้าไปมีอิทธิพลในสงครามกลางเมืองซีเรียและสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านรัฐบาลซีเรีย หลังการล่มสลายของรัฐบาลนาย Bashar al-Assad เมื่อ ธ.ค.2567 ไปจนถึงความตึงเครียดที่ยังคงมีอยู่กับกรีซ และไซปรัสในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนตะวันออกเกี่ยวกับสิทธิในแหล่งพลังงาน

4) **ความสัมพันธ์กับพันธมิตร NATO** ยังคงซับซ้อน เนื่องจากสหรัฐฯ สนับสนุนกลุ่มชาวเคิร์ด Syrian Democratic Forces (SDF) ในซีเรีย ซึ่งตุรกีมองเป็นศัตรู เพื่อจัดการกับภัยคุกคามจาก ISIS ที่ยังคงอยู่ และตุรกียังคงครอบครองระบบขีปนาวุธ S-400 ของรัสเซีย ทำให้ตุรกีต้องปรับสมดุลนโยบายต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติและหลีกเลี่ยงความโดดเดี่ยวทางยุทธศาสตร์

5) **ความสัมพันธ์ระหว่างตุรกีกับอิสราเอล** มีความผันผวนและตึงเครียดอย่างมาก ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากความขัดแย้งในฉนวนกาซา ประธานาธิบดีแอร์โดอันมักใช้ถ้อยคำที่รุนแรงในการวิพากษ์วิจารณ์ปฏิบัติการทางทหารของอิสราเอล และแม้ว่าตุรกีไม่ได้ตัดความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการ แต่ดำเนินมาตรการลดระดับความสัมพันธ์ลงอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการระงับความสัมพันธ์ทางการค้าทั้งหมดกับอิสราเอล เพื่อประท้วงการโจมตีในกาซา อย่างไรก็ตาม ตุรกียังคงพยายามวางบทบาทตนเองเป็นตัวกลางทางการทูตเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นสำคัญ เช่น การแลกเปลี่ยนตัวประกันและข้อตกลงหยุดยิง เนื่องจากตุรกีมีความสัมพันธ์กับกลุ่มฮามาส และยังคงรักษาสายสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์กับทั้งอิสราเอลและนานาชาติไว้เพื่อเป็นช่องทางในการคลี่คลายวิกฤต

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ที่สำคัญ เช่น UN OIC NATO WTO OECD และปัจจุบัน ตุรกีอยู่ในกระบวนการเจรจาเพื่อเข้าเป็นสมาชิก EU

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตุรกีเชี่ยวชาญในด้านพลังงาน เฉพาะอย่างยิ่งในสาขาการค้าน้ำมัน การบริหารจัดการท่อขนส่งน้ำมันระหว่างประเทศ และกำลังผลักดันสู่การเป็น Energy Corridor ตลอดจนชำนาญด้านอุตสาหกรรมก่อสร้าง และยานยนต์

การขนส่งและโทรคมนาคม ด้านการขนส่ง มีท่าอากาศยาน 116 แห่ง โดยตุรกีเริ่มเปิดใช้ Istanbul New Airport ที่อิสตันบูล ซึ่งเป็นท่าอากาศยานนานาชาติที่ใหญ่ที่สุดในโลกในเรื่องจำนวนผู้โดยสารที่รองรับได้ในแต่ละปี และหากเปิดครบทั้งโครงการในปี 2571 จะรองรับผู้โดยสารได้ถึง 200 ล้านคน ลานจอด ฮ. 240 แห่ง และท่าเรือ 54 แห่ง เส้นทางรถไฟระยะทาง 11,497 กม. ด้านการโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 9.926 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 92.2 ล้านเลขหมาย ผ่านระบบสายเคเบิลใยแก้วนำแสง ดิจิทัล วิทยุไมโครเวฟ และดาวเทียม รหัสโทรศัพท์ระหว่างประเทศ +90 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 87% ของประชากร รหัสอินเทอร์เน็ต .tr

การเดินทาง คนไทยที่ถือหนังสือเดินทางทั่วไปสามารถเดินทางเข้าตุรกีได้ไม่เกิน 30 วัน โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา ส่วนผู้ถือหนังสือเดินทางราชการสามารถเดินทางเข้าตุรกีได้ไม่เกิน 90 วัน สายการบิน Turkish Airlines ให้บริการบินตรงเส้นทางกรุงเทพฯ-อิสตันบูล และอิสตันบูล-กรุงเทพฯ ทุกวัน ใช้เวลาเดินทางประมาณ 10-11 ชม. เวลาที่ตุรกีช้ากว่าไทยประมาณ 4 ชม. ในช่วง เม.ย.-ต.ค. และช้ากว่าไทยประมาณ 5 ชม. ในช่วง พ.ย.-มี.ค. เว็บไซต์ด้านการท่องเที่ยว <http://www.goturkeytourism.com/>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) **การเมืองภายใน** ยังคงตึงเครียดจากการปราบปรามฝ่ายค้าน โดยเฉพาะภายหลังการจับกุม นาย Ekrem İmamoğlu นายกเทศมนตรีอิสตันบูล คู่แข่งคนสำคัญของประธานาธิบดีแอร์โดอัน ทำให้มีแนวโน้มที่ประชาชนจะออกมาชุมนุมประท้วงอย่างต่อเนื่อง เพื่อต่อต้านการปกครองที่รวบอำนาจมากขึ้น ลิตรอนสิทธิมนุษยชน และจำกัดเสรีภาพในการแสดงออก

2) **การจัดการปัญหาความมั่นคงและการก่อการร้าย** ตุรกีจะยังคงดำเนินปฏิบัติการต่อต้านกลุ่มติดอาวุธชาวเคิร์ดที่เชื่อมโยงกับ PKK ข้ามพรมแดนอย่างเข้มข้นในอิรักและซีเรีย โดยเรียกร้องให้ยุติกิจกรรมและสลายโครงสร้างองค์กรอย่างสมบูรณ์ ก่อนที่จะพิจารณาขั้นตอนทางการเมืองใด ๆ ภายหลังการประกาศปลดอาวุธของ PKK เมื่อ พ.ศ.2568 โดยตุรกีจะใช้กำลังทหารเพื่อสร้างความมั่นคงทางพรมแดนอย่างถาวรและป้องกันไม่ให้กลุ่มติดอาวุธชาวเคิร์ดเข้าไปตั้งมั่นตามแนวชายแดน

3) **บทบาทตัวกลางแก้ไขความขัดแย้ง** ตุรกีใช้ตำแหน่งทางภูมิรัฐศาสตร์ในการสวมบทบาทเป็นตัวกลางในความขัดแย้งระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยเฉพาะในสงครามรัสเซีย-ยูเครน ปากีสถาน-อัฟกานิสถาน และวิกฤตที่เกี่ยวข้องกับฉนวนกาซา แม้ว่าท่าทีที่แข็งกร้าวของประธานาธิบดีแอร์โดอันต่ออิสราเอลจะสร้างความตึงเครียดให้แก่พันธมิตรตะวันตก แต่ตุรกีจะพยายามใช้บทบาทนี้เพื่อเพิ่มอิทธิพลและเสริมสร้างภาพลักษณ์ความเป็นผู้นำในเวทีระหว่างประเทศ

4) **การฟื้นฟูเศรษฐกิจจากภาวะอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น** ความท้าทายทางเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดของตุรกี คือ การควบคุมอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งในปี 2569 จะเป็นปีแห่งการพิสูจน์ความน่าเชื่อถือของนโยบายการเงินแบบดั้งเดิมที่เริ่มใช้เมื่อปี 2566 โดยธนาคารกลางตุรกี (CBRT) ตั้งเป้าหมายว่าอัตราเงินเฟ้อจะชะลอตัวลงอย่างมีนัยสำคัญ ให้อยู่ในช่วง 13 ถึง 19% ภายในสิ้นปี 2569 การฟื้นฟูความเชื่อมั่นของตลาดจะขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของธนาคารกลางในการรักษาความเข้มงวดของนโยบายการเงินและงบประมาณอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การควบคุมเงินเฟ้ออย่างเข้มงวดอาจส่งผลให้การเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP Growth) ในปี 2569 ชะลอตัวลง

5) **การพัฒนากองทัพเรือและขยายอำนาจทางทะเล** ตุรกีเร่งพัฒนาโครงการกองทัพเรือเพื่อขยายอำนาจในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลเอเจียน โดยโครงการสำคัญที่น่าติดตาม คือ เรือบรรทุกทุรกันดาร TCG Anadolu ซึ่งเป็นเรือบรรทุกอากาศยานขนาดเล็กที่สามารถขนส่งอากาศยานไร้คนขับและอากาศยานรบไร้คนขับ (UAV/UCAV เช่น Bayraktar TB3 และ KIZILELMA) ได้เป็นจำนวนมาก และในปี 2569 TCG Anadolu จะเริ่มปฏิบัติการทางยุทธการอย่างเต็มรูปแบบ (Full Operational Capability-FOC) โดยใช้ฝูงทุรกันดาร TB3 เป็นหลัก ถือเป็นการเปลี่ยนโฉมหน้าของการทำสงครามทางเรือ การพัฒนานี้มีเป้าหมายเพื่อปกป้องแหล่งพลังงานทางทะเล และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแผ่ขยายอำนาจไปไกลจากชายฝั่ง

ความสัมพันธ์ไทย-ตุรกี

ไทยและตุรกีสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต เมื่อ 12 พ.ศ.2501 โดยเพ็งผลลงความสัมพันธ์ครบรอบ 60 ปี เมื่อปี 2561 ความสัมพันธ์ระหว่างกันโดยทั่วไปเป็นไปอย่างราบรื่น ตุรกีให้ความสำคัญกับไทยในฐานะประเทศหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และสนับสนุนกลุ่มอาเซียนมาโดยตลอด เนื่องจากมีความสัมพันธ์ทางการค้ากับกลุ่มประเทศมุสลิมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และบรูไน และเข้าเป็นคู่เจรจาเฉพาะสาขากับอาเซียนเมื่อปี 2560 ปัจจุบันไทยและตุรกีอยู่ระหว่างการสานต่อการเจรจาทางการค้ามาโดยต่อเนื่อง เพื่อการบรรลุเป้าหมายการจัดทำข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) ระหว่างกัน

ความสัมพันธ์ทางการค้า ตุรกีเป็นตลาดที่สำคัญของไทย โดยเฉพาะการเป็นเป้าหมายการขยายตลาดอาหารฮาลาลของไทยสู่สหภาพยุโรป (EU) เมื่อปี 2567 ตุรกีเป็นคู่ค้าอันดับที่ 35 ของไทยในตลาดโลก มีมูลค่าการค้า 56,339.32 ล้านบาท โดยมูลค่าการส่งออกของไทยอยู่ที่ 43,322.74 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 13,016.58 ล้านบาท และได้ดุลการค้า 30,306.16 ล้านบาท สินค้าส่งออกสำคัญของไทย เช่น รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เส้นใยประดิษฐ์ เม็ดพลาสติก ยางพารา และผลิตภัณฑ์ยาง สินค้านำเข้าสำคัญของไทย เช่น เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องประดับอัญมณี เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบยานยนต์

ด้านการท่องเที่ยว มีชาวตุรกีเดินทางมาไทยเมื่อปี 2567 จำนวน 103,692 คน เพิ่มขึ้นจากเมื่อปี 2566 ที่มีจำนวน 69,108 คน

ข้อตกลงสำคัญ ได้แก่ ความตกลงทางการค้าระหว่างไทย-ตุรกี ความตกลงว่าด้วยการบริการเดินอากาศระหว่างไทย-ตุรกี ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางทูต หนังสือเดินทางราชการ และหนังสือเดินทางพิเศษ ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการไทย-ตุรกี ความตกลงทางวัฒนธรรมไทย-ตุรกี ข้อตกลงระหว่างกระทรวงการต่างประเทศไทยกับกระทรวงการต่างประเทศตุรกี ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านมาตรฐานอุตสาหกรรม ความตกลงเพื่อความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว โครงการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอันเป็นผลมาจากความตกลงทางวัฒนธรรมไทย-ตุรกี และ Turkish-Thai Parliamentary Friendship Group of the Turkish Grand National Assembly และความตกลงเกี่ยวกับการโอนตัวผู้กระทำความผิดและความร่วมมือด้านงานยุติธรรม

นายเรเจบ ไตยิป แอร์โดอัน

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีตุรกี
เกิด	26 ก.พ.2497 (อายุ 72 ปี/ปี 2569) ที่เขต Kasimpasa กรุงอิสตันบูล
สถานภาพ	สมรสกับนาง Emine เมื่อ 4 ก.ค.2521 มีบุตร 4 คน (ชาย 2 คน หญิง 2 คน)
การศึกษา	ปริญญาด้านเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย Marmara
ประวัติการทำงาน	
ปี 2510-2523	- เป็นนักฟุตบอลกึ่งอาชีพถึง 16 ปี และทำงานในบริษัทขนส่งท้องถิ่นในนครอิสตันบูล จนกระทั่งช่วงหลังเหตุการณ์รัฐประหาร 12 ก.ย.2523 ได้เข้าทำงานภาคเอกชน
ปี 2525	- รับราชการทหาร
ประวัติทางการเมือง	
ปี 2513	- สมาชิกพรรค Islamist National Salvation หรือ Milli Selamet Partisi เป็นพรรคการเมืองมุสลิมของนาย Necmettin Erbakan (ซึ่งถูกยุบพรรคในเหตุการณ์รัฐประหารเมื่อปี 2523)
ปี 2526	- ก่อตั้งพรรคการเมืองใหม่ร่วมกับอดีตสมาชิกพรรค Islamist National Salvation โดยใช้ชื่อพรรค Welfare หรือ Refah Partisi
ปี 2528	- ประธานพรรค Welfare ของนครอิสตันบูล
ปี 2530-2533	- ลงสมัครชิงตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหลายสมัย
ปี 2537	- ผู้ว่าการนครอิสตันบูล และประธานสภาท้องถิ่นนครอิสตันบูล
ปี 2539	- เปลี่ยนชื่อพรรค Welfare เป็นพรรค Virtue และ Fazilet Partisi เพื่อไม่ให้ขัดกับรัฐธรรมนูญ และหลักการปกครองของตุรกีที่แบ่งแยกศาสนาจากการเมือง (Secularism)
ปี 2541	- ถูกตัดสินจำคุกเป็นเวลา 10 เดือน แต่ได้รับการลดหย่อนเหลือ 4 เดือน (มี.ค.-ก.ค.2542) ในข้อหาอ่านโคลงกลอน ที่มีเนื้อหายุ่งให้เกิดความเกลียดชังศาสนาในที่สาธารณะ

- ปี 2544 - แยกตัวจากพรรค Virtue และจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ชื่อพรรค Justice And Development (Adalet ve Kalkinma Partisi-AK) ซึ่งเป็นพรรคการเมืองมุสลิมอนุรักษนิยมสายกลาง เนื่องจากความขัดแย้งภายในพรรค Virtue ระหว่างกลุ่มประเพณีนิยม (traditionalists) ที่ต้องการคงแนวทางการเป็นพรรคมุสลิมเคร่งศาสนาไว้ กับกลุ่ม Renewalists นำโดยนาย Recep Tayyip Erdoğan ที่ต้องการปรับแนวความคิดการเมืองมุสลิมเคร่งศาสนา เข้ากับระบบประชาธิปไตยที่ยึดหลักแบ่งแยกศาสนาจากการเมือง
- 3 พ.ย.2545 - ถูกตัดสินโทษในการลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และไม่ได้เป็นนรม. แม้ว่าพรรค AK ของนาย Recep Tayyip Erdoğan ชนะการเลือกตั้งทั่วไป ด้วยคะแนนเสียงเป็นอันดับหนึ่ง (34.3%) เนื่องจากรัฐธรรมนูญตุรกีห้ามบุคคลที่มีประวัติต้องโทษ หรือผ่านกระบวนการไต่สวนในชั้นศาล ลงสมัครรับเลือกตั้ง และกำหนดให้บุคคลที่จะดำรงตำแหน่ง นรม.ต้องเป็น สส. ส่งผลให้พรรค AK ต้องเสนอชื่อนาย Abdullah Gul ดำรงตำแหน่ง นรม.
- 9 มี.ค.2546 - ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งซ่อมเขต Siirt หลังจากรัฐบาลของ นรม. Gul ผลักดันการแก้ไขกฎหมายที่ตัดสินให้นาย Recep Tayyip Erdoğan จากการลงสมัครรับเลือกตั้งได้สำเร็จ
- 11 มี.ค.2546-ส.ค.2557 - ชนะการเลือกตั้ง 3 สมัย เมื่อปี 2546 ปี 2550 และปี 2554
ส.ค.2557 - ลาออกจากพรรค AK เพื่อลงสมัครประธานาธิบดี ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีจากการเลือกตั้งโดยตรงเป็นครั้งแรกของตุรกี (และดำรงตำแหน่งถึงปัจจุบัน)
- พ.ค.2560 - กลับเข้าดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค AK
- มิ.ย.2561 - ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีตุรกีที่จัดขึ้นเป็นครั้งแรกภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เปลี่ยนแปลงจากระบอบรัฐสภาเป็นระบอบประธานาธิบดี และเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี สมัยที่ 2
- พ.ค.2566 - ชนะการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี สมัยที่ 3
- 3 มิ.ย.2566 - เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี สมัยที่ 3

คณะรัฐมนตรีตุรกี

ประธานาธิบดี	Recep Tayyip Erdoğan
รองประธานาธิบดี	Cevdet Yılmaz
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Yılmaz Tunç
รมว.กระทรวงครอบครัวและการบริการทางสังคม	Mahinur Özdemir
รมว.กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	Vedat Işıkhhan
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเมือง และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	Murat Kurum
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Hakan Fidan
รมว.กระทรวงพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ	Alparslan Bayraktar
รมว.กระทรวงเยาวชนและการกีฬา	Osman Aşkın Bak
รมว.กระทรวงการคลัง	Mehmet Şimşek
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Ali Yerlikaya
รมว.กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	Mehmet Ersoy
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Yusuf Tekin
รมว.กระทรวงกลาโหม	Yaşar Güler
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Kemal Memişoğlu
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	Mehmet Fatih Kacır
รมว.กระทรวงเกษตรและป่าไม้	İbrahim Yumaklı
รมว.กระทรวงการค้า	Ömer Bolat
รมว.กระทรวงคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน	Abdulkadir Uraloğlu

(ต.ค.2568)